

Bemærkninger til lovforslaget.

Forslaget er en genfremsættelse af det forslag, der blev fremsat den 14. november 1974, idet der dog i § 1 er foretaget en redaktionel ændring, der præciserer, at ansvarsforsikringer for udenlandske motorkøretøjer (grænseforsikringer) og for motorkøretøjer med prøveskilte ikke omfattes af afgiften. Fremsættelsen findes i Folketingstidende 1974-75, I. samling, sp. 1598-1599, og første behandling i sp. 2334-2353.

Lovforslaget blev ikke færdigbehandlet inden folketingssamlingens slutning.

Almindelige bemærkninger.

Motorkørselen er årsag til mange trafikulykker med personskade. Herved påføres det offentlige store udgifter til sygehusbehandling af de kvæstede og til invalidepension til disse. Det findes derfor rimeligt at lade motorkørselen yde et væsentligt bidrag til dækning af disse udgifter. Disse bidrag vil mest hensigtsmæssigt kunne opkræves i forbindelse med præmien på køretøjernes ansvarsforsikringer, og det foreslås derfor ved det foreliggende lovforslag at lægge en afgift på de lovpligtige ansvarsforsikringer for motorkøretøjer m. v. Afgiften opkræves af forsikringselskaberne hos forsikringstagerne sammen med præmieopkrævningen, og indbetales af selskaberne til statskassen.

Agiften skal omfatte ansvarsforsikringer for alle køretøjer, der er registreret efter færdselslovens § 11, herunder automobiler, påhængsvogne, campingvogne, motorcykler og sidevogne. Afgiften omfatter endvidere ansvarsforsikringer for knallerter.

Agiften skal efter forslaget udgøre 50 pct. af præmien for de pågældende forsikringer. For større lastbiler, der anvendes af vognmænd (d. v. s. anvendes til transport af gods mod betaling) skal afgiften dog kun udgøre 25 pct. af præmien. Baggrunden for den lavere afgiftssats i disse tilfælde er, at ansvarspræmien for vognmændenes lastbiler gennemgående er dobbelt så stor som for andre lastvogne af samme størrelse. Dette skyldes især, at vognmændenes forsikringer — i modsætning til de andre — også skal dække ansvaret for det transporterede gods. Gennem den lavere afgiftssats kommer vognmændene til nogenlunde at betale samme afgift, som andre skal betale for et tilsvarende køretøj.

Forsikringselskabernes præmiesystemer er almindeligvis indrettet således, at en motorkørende, der i en vis periode ikke har haft skadesudgifter,

opnår en lavere forsikringspræmie. Ved at fastsætte afgiften som en procent af præmien opnår man, at den, der ved skadefri kørsel opnår de laveste præmier, også betaler mindst i afgift.

På grundlag af oplysning om størrelsen af præmiebeløbene i 1972 anslås provenuet af afgiften til omkring 300 mio. kr. årlig. Beløbet indbetales til staten og bidrager derved til finansiering af invalidepensionerne og de generelle tilskud til kommuner og amtskommuner. Toldvæsenets administrationsudgifter anslås til 10.000 kr. årligt, hvortil kommer engangsudgifter ved afgiftens indførelse, der anslås til 5.000 kr.

Bemærkninger til forslagets enkelte bestemmelser.

Til § 2.

Agiften opkræves hos de ca. 50 forsikringselskaber, der tegner de pågældende forsikringer.

Til §§ 4-6.

Disse paragraffer indeholder reglerne om selskabernes regnskabsførelse, angivelse af afgiftsbeløbene og indbetaling af disse.

Selskaberne skal opgøre afgiften månedlig på grundlag af de i månedens løb forfaldne præmier. Hvis et selskab opkræver præmien således, at der i årets løb opkræves en basispræmie, der senere reguleres ved efterbetaling eller tilbagebetaling, skal a conto beløbet og efterbetalingen indgå i opgørelsen af den afgiftspligtige præmieindtægt i de måneder, hvor beløbene forfalder til betaling. Tilbagebetaling af præmiebeløb fradrages i den måned, hvor tilbagebetalingen finder sted.

Til §§ 7-11.

Paragrafferne indeholder kontrol- og straffebestemmelser. Disse er af tilsvarende art som i andre forbrugsafgiftslove.

Kontrollen med afgiftsopkrævningen tænkes i vidt omfang baseret på selskabernes periodiske indberetninger til forsikringsrådet og dets almindelige tilsyn med selskaberne.

Til § 12.

Det er foreslået, at Nævnet vedrørende Merværdi-afgift m. v. skal træffe afgørelse i visse tvivlsspørgsmål vedrørende lovens administration. Disse beføjelser er af tilsvarende art som dem, nævnet har efter en række andre forbrugsafgiftslove.